

syns adgang for de ikke-statsanerkendte Sygekasser eller Sygeforeninger, der hviler paa Medlemmernes gensidige Ansvar.

Jeg kan derfor for mit Vedkommende yde den i den gensidige Landbogygeforenings Andragende fremsatte Tanke min Tilslutning, naar Grænsen sættes ved det gensidige Ansvar, og jeg mener, at Tanken maa kunne gennemføres som en Ændring til selve Sygekasseloven.

Om Arten og Omfanget af et saadant Tilsyn skal jeg fremsætte nogle almindelige Bemærkninger.

Det maa formentlig anses for naturligt, at de Kasser eller Foreninger, der frivilligt stiller sig under dette Tilsyn, udreder de dermed forbundne Udgifter efter Regler, der nærmere maa fastsættes af Indenrigsministeren, saaledes at Statskassen ikke behøver at have direkte Udgifter af det tænkte Tilsyn.

At dette nærmest maa henlægges under Sygekasseinspektøren som Sygeforsikringsekspert, vil formentlig findes naturligt. Det Tilsyn, man kunde tænke sig udøvet, maatte have to Opgaver, 1) en forsikrings teknisk vejledende og raadgivende og 2) en regnskabsmæssig.

At der tiltrænges et Tilsyn af den førstnævnte Art er utvivlsomt. Sygeforsikringspræmier er vanskelige at fastsætte med eksakt Nøjagtighed, baade fordi en paalidelig officiel, til dette Øjemed brugbar Sygelighedsstatistik ganske mangler, og tillige fordi mange Faktorer, som ikke i Forvejen kan beregnes, griber ind, f. Eks. Effektiviteten af den Kontrol, der fra Forsikringens Side kan øves overfor de forsikrede. Præmierne maa derfor fastsættes rent erfaringsmæssigt, og her vil Sygekasseinspektoratet med dets snart 23aarige Erfaringer fra de anerkendte Sygekasser kunne være til stor Gavn i de enkelte Tilfælde. Adskillige af de gensidige Sygeforeninger, deriblandt den gensidige Landbogygeforening, har lidt under Mangel paa Erfaring med Hensyn til Præmiernes Fastsættelse.

De paabegyndte i sin Tid Virksomheden paa Grundlag af alt for smaa Præmier, og Gang paa Gang har Medlemmerne maattet føle Gensidighedens Tryk i Form af generende Ekstraopkrævninger, der for enkelte af Foreningernes Vedkommende til Tider endog har været lige saa store som (maaske større end) de ordinære Præmier. At dette har affødt Misfornøjelse og indre Uro i Foreningerne, vil let forstaas.

Det vil da naturligt blive Tilsynets Opgave at undersøge de Foreningers forsikringstekniske Grundlag, der ønsker at stille sig under Tilsyn, og at udtale sig om, hvorvidt de kunne siges at være solvente, og at kunne opfylde de Forpligtelser, de har paataget sig overfor deres Medlemmer, og, hvis dette ikke er Tilfældet, da at give dem saadanne Raad, som vil kunne skabe Betyggelse for Medlemmerne.

Ogsaa paa andre Maader skulde Tilsynet være vejledende, f. Eks. til Forstaaelse af Vedtægterne, ved den juridiske Formulering af disse, ved Tvistemaal mellem Foreningernes Administration og Medlemmer i Sager, som ingen af Parterne ønsker afgjort ved Domstolene o. l.

Hvad angaar et eventuelt Tilsyns regnskabsmæssige Opgave, maatte den nærmest bestaa i en kritisk Revision med visse Mellemløb af de paagældende Regnskaber. For større Foreningers Vedkommende kunde dette kun tænkes effektueret med visse Aars Mellemløb, medens Tilsynet i øvrigt maatte forlange de aarlige Regnskaber reviderede af en autoriseret Revisor, der skulde antages af og gøre direkte Indberetning til det; kun for mindre Kasser eller Foreningers Vedkommende kunde Tilsynet paatage sig en aarlig Revision ved særlig der til beskikkede Folk. Endvidere burde til Betyggelse for Medlemmerne Foreningernes Værdipapirer forsynes med Tilsynets Forbudspaatægning i Lighed med, hvad Indenrigsministeriet har approberet for Begravelseskassernes Genforsikring.

Det maatte i øvrigt forlanges, at Tilsynet i videst mulig Omfang skulde have Adgang til de paagældende Virksomheder for at kunne udføre Tilsynspligten fuldt ud, ligesom Tilsynet ogsaa burde kunne sikre sig fornøden Adgang til at offentliggøre sine Raad og Bemærkninger for Foreningernes Medlemmer f. Eks. ved Ret til at møde paa Generalforsamlingerne og dær tage Ordet.

De Kasser eller Foreninger, som frivilligt vilde stille sig under et Tilsyn som det skitserede, eller hvad Indenrigsministeren i saa Henseende eventuelt maatte foreskrive, skulde saa til Gengæld have Ret til at betegne sig selv over-